

P&G MANAGERS ON THE RISE

Ferdinando Frega — Nando the Scribe

MODERATORES P&G ASCENDENTES

THE P&G SAGA · 08

Post sex tantum menses, ipso initio anni 1998, sine vera disceptatione, patruus Warren consensit ut emptio societatis Duracell a The Gillette Company permetteretur.

Nulla pecunia numerata ex arcis exhibat, nullae translationes nummariae faciendae erant — tantum chartulae cum subscriptione et nomina inserenda. Actiones erant.

Et hic paulisper consisto, quia scio prorsus quid per mentem lectoris transeat:

«Sed si Frega simplex venditor tantum erat, quomodo, malum, rationes emptionis scire — aut etiam intellegere — potuit? Num solis fabulis nigris et imaginatione scriptoris nisus est? Aut, simplicius: quis, malum, est iste?»

Paucis verbis respondebo: ex die quo in mundum Gillette anno 1985 intravi — et etiam antea, cum res ad mensam cenae a patre meo audiebam — statim intellexi quid sacrificare deberem.

Aliquantum ludi, partem voluptatis pecuniam impendendi, pilam basis et pilam canistri dimittere — sed numquam rugbeiam, quam per decem annos lusi.

Ut motus actionum et collocatores qui post eos stabant sequeretur — eorum consilia specie naturalia, paene invisibilia nisi scires ubi spectandum esset — satis mihi erat Corriere della Sera legere et notitias ex Il Sole 24 Ore, una cum Milano Finanza, depromere.

Soli amici mei. Soli quibus umquam confisus sum.

Instinctu non minus quam notitiis ducebar — etiam cum anno 2003 Gillette relinquere decrevi. Et eodem die moderator generalis, doctor Salvioni, quoque abiit.

Ambo intelleximus exitum patruī Warren ex bonis collocatorum signum clarum esse: societas venditioni parabatur.

Novi domini philosophiam et culturam omnino diversam a nostra afferrent. Omnes sciebant P&G Gillette amare et iam antea conatus fecisse — conatus reiectos, sed numquam hostiles habitos.

Nos venditores sciebamur nos mox homines conventuros esse qui non ut nos cogitarent.

Detergentia et liquorem candidantem vendebant, ex pactis distributionis cum emptoribus magnariis ut Exportex venientes. Venditores viarum non erant.

Nos contra res luxuriæ viris vendebamus.

Haec sola erat differentia — semper res stili fuit.

Emptio facta est.

Bursa societati Duracell maxime favit, quæ ex mundo metallorum fabricandorum veniebat — unguine obducti erant nec damna sua umquam vere ostendebant. Perspicuitate carebant.

Sed facultatem habebant pacisci ubi prorsus moderatores suos collocarent: secundos ordines imperii ceperunt — eos qui recta ad mercatum ducunt.

Interea moderatores emergentes occasionem perfectam invenerunt omnes capita historica laminarum et novacularum removendi — et id dollariis fecerunt. Multis dollariis.

Subito omnes illi moderatores qui ad reditus et lucra nihil valebant iure in consilia intraverunt.

Sed haec est vetus regula societatum multinationalium: praefectus semper aliquem sub se habet qui ne flocci quidem valet.

Qui ex societatibus filialibus ut Braun et Oral-B veniebant promoti sunt et homines suorum ordinum promoverunt — quidam eos usque in cubiculum promoverunt.

Homines sine cultura societatis, sine sensu structurae societatis.

Homines quos Mater P&G postea sine difficultate expulit — sed actionariis ingentem pecuniam constiterunt, nec quisquam id animadvertit.

Gillette anno 1999 esse desiit.

Ex illo momento diversae res et diversi homines inter se collisi sunt — ubi verbum non iam idem pondus habebat quod olim habuerat.

P.S. Procter & Gamble privilegia inventorum, merces et bona corporea emit. Cetera omnia contagio fuerunt — culturalis, administrativa, operativa.

Nando